

РЕШЕНИЕ

№ 5887

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **3146** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 във вр. с § 8 от ПЗР на Административнопроцесуалния кодекс във вр. с § 5 от ПЗР на Наредба № РД -02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението.

Образувано е по жалба на Е. Г. Б. срещу Отказ, обективиран в писмо с изх. № 94000-1528/1 от 1.03.2023г на Секретар на [община] да издаде удостоверение за наследници на Д. А. Ц..

Поддържа, нарушение на материално правните разпоредби и административнопроизводствените правила. Административният орган не бил изпълнил задължението си по чл. 35 АПК, тъй като не бил използвал всички процесуални способности и не бил обсъдил документите които жалбоподателят му предоставил издавани през годините. Налице били предпоставките по чл. 10 ал.1 от Наредба № РД -02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, поради което адм. орган бил длъжен да издаде исканото удостоверение за наследници. Моли да се отмени отказа за издаване на удостоверение за наследници.

Ответникът по жалбата- Секретар на [община] в писмено становище излага доводи за недопустимост, евентуално неоснователност. Счита, че не е иницирирано производство по издаване на ИАА, поради което и процесното писмо не е отказ по см на чл. 21 ал.1 АПК и не подлежи на обжалване. Излага доводи и за неоснователност. Моли да се отхвърли жалбата.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С молба вх. № 94000-1528 от 2.02.2023г, до Кмета на [община], ведно с приложени към нея документи по опис, Е. Г. Б. е поискал да се издаде удостоверение за наследници на Д. А. Ц..

Въз основа на искането е постановен процесния отказ обективиран в в писмо с изх. № 94000-1528/1 от 1.03.2023г на Секретар на [община]. Отказът е мотивиран, че Е. Б. не попада в кръга на наследниците, които имат право да подадат искане за издаване удостоверение за наследници. Мотиви са изложени и в Становище на главен юрисконсулт на [община] от 27.02.2023г което е напълно допустимо съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС), според което не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране.

Преди всичко и противно на доводите на ответника, оспореното писмо по съществото си съставлява произнасяне по заявлението на жалбоподателя с отказ да се издаде удостоверение за наследници и доколкото е налице изрично волеизявление на административен орган, което е с неблагоприятен характер за жалбоподателя, то е налице правен интерес да обжалва акта. Оспореното писмо съдържа властническо волеизявление - отказ за издаване на удостоверение за наследници. Предвид горното и с оглед разпоредбата на чл.140 АПК жалбата е допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес против акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност. Обжалваното писмо представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК. В същото се съдържа властническо волеизявление - отказ за издаване на удостоверение за наследници.

Съдът, в резултат на извършената служебна проверка в изпълнение чл.168 АПК относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, установи следното:

Редът и условията за издаване на удостоверения за наследници са уредени в Закона за гражданската регистрация (ЗГР) и Наредба № РД-02-20-6 от 24 април 2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението (Наредбата).

Преди всичко, оспореният административен акт е издаден при липса на материална компетентност на административния орган. Според чл. 35 ал.3 от ЗГР (Изм. и доп. - ДВ, бр. 39 от 2011 г., в сила от 20.05.2011 г.) Кметът на общината е длъжностно лице по гражданското състояние на територията на общината. Той може да възлага тази функция с писмена заповед на кметовете на кметствата и кметските заместници в населените места, в които се поддържат регистри на актове за гражданско състояние, и на други длъжностни лица от общинската администрация. Съгласно чл. 44 ал.1 т.14 от ЗМСМА кметът на общината изпълнява функциите на

длъжностно лице по гражданско състояние. Той може да възлага тази функция с писмена заповед на кметовете на кметствата, в които се поддържат регистри за гражданското състояние, кметските наместници и на други длъжностни лица от общинската администрация. Изрично, също така в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 и ал. 5 от Наредба № РД-02-20-6/2012 г. е предвидено, че удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация, като удостоверения за наследници се издават от общината, от района или от кметството по последен постоянен адрес на починалото лице.

В случая, оспореният отказ е издаден от Секретар на [община], без изрично делегирани правомощия по чл. 35 ал.3 ЗГР, чл. 44 ал.1 т.14 ЗМСМА и чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6/2012 г. Изрично с писмо № 1100-748/1 от 4.05.2023г /л. 31/ от Секретар на [община], в изпълнение указания на съда, е посочено, че Кметът на [община] не е издавал изрична писмена заповед с която да възлага на секретаря на [община] функции на длъжностно лице по гражданско състояние, като задълженията на секретаря на [община] били възложени с длъжностната характеристика.

Както се посочи по арг. от чл. 35, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ и чл. 44, ал. 1, т. 14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ именно Кметът на общината е административният орган, постановяващ индивидуални административни актове по реда на ЗГР и съответно извършващ административната услуга. Тази материална компетентност може да бъде делегирана на длъжностни лица от общинската администрация, като възлагането на тези функции следва да бъде направено с писмена заповед. В случая тези правомощия на кмета на [община] не са възложени с нарочна заповед на секретар на [община], който именно е издал и подписал обжалвания отказ. Константна е съдебната практика, че представената по делото длъжностна характеристика от една страна не представлява заповед за делегиране на правомощия, изхождаща от компетентен орган, а от друга страна в нея е вписана само отговорността на лицето, заемащо тази длъжност, по организация на дейността на службата по гражданска регистрация и административното обслужване. Тоест, определеното в длъжностната характеристика на секретар на [община] пряко задължение да отговаря за дейността на службата по гражданска регистрация и административно обслужване касае обичайните функции на секретаря на общината по организиране дейността на администрацията и не представлява делегиране на правомощия по чл. 35 ал.3 от ЗГР и чл. 44 ал.1 т.14 от ЗМСМА.

С оглед на изложеното и предвид липсата на изрично делегиране на правомощия по чл.35 ал.3 от ЗГР, чл. 44 ал.1 т.14 от ЗМСМА, чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6/2012 г., процесният постановен от секретар на [община] отказ, е нищожен, като постановен при липсата на материална компетентност на неговия издател. С оглед на това, преписката следва да бъде изпратена за ново разглеждане от териториално и материално компетентния административен орган- Кмета на [община], който съобразно чл. 11 от Наредба № РД-02-20-6/2012 г., да направи пълна проверка в регистъра на населението, а когато е необходимо, и в регистрите на актовете за гражданско състояние, въз основа на която прецени дали са основания за издаване на удостоверение за наследници. При липса на данни в съответните регистри, администрацията, действаща в хипотезата на обвързана

компетентност, на основание чл. 8, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. е длъжна да постанови отказ.

Относно разноските: Страните не претендират разноски.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА нищожността на Отказ, обективиран в писмо с изх. № 94000-1528/1 от 1.03.2023г на Секретар на [община] да издаде удостоверение за наследници на Д. А. Ц..

ИЗПРАЩА делото като преписка на Кмета на [община] за произнасяне по молбата вх. № 94000-1528 от 2.02.2023г, ведно с приложени към нея документи по опис, на Е. Г. Б. за издаване удостоверение за наследници на Д. А. Ц. в четиринадесет дневен срок от влизане на настоящото решение в сила съобразно мотивите, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщението до страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ: